

ELISABETH GROEN GEEFT INVULLING AAN VOORMALIG ZIEKENHUISTERREIN

Tjiftjaf laat zich horen in de stad

Lang, heel lang heeft Paul Struijk, voorzitter van Stichting Elisabeth Groen moeten wachten, voordat de eerste boom de grond in kon op het voormalige Elisabethziekenhuisterrein in Amersfoort. Toen de sloopvertraging opliep, kwam er een knip in het plan en krijgt het zuidelijke deel van het terrein nu eindelijk smoel. Vijf jaar nadat de eerste plannen zich vormden.

Esther de Kloet
Amersfoort

Dolenthousiast is Struijk, voorzitter van de stichting, als hij met stadsecoloog Willem Kuijsten door het Heiligenbergerbeekdal loopt. Ruim vijf jaar geleden voltooide de gemeente de herinrichting van de beekoevers. „Ik denk dat er weer vers blad en troep op moet”, zegt Struijk, terwijl hij langs de broeihoop loopt. De hoop die een nestplaats vormt voor ringslangen, lijkt nog niet in gebruik genomen. „Terwijl het een prachtig gebied is met een moeras erbij. Vroeg of laat moet het gaan gebeuren”, zegt Struijk hoopvol, terwijl hij verder loopt. „Trouwens, als je hier over een paar weken staat, hoor je een oorverdovend

“**Als je hier over een paar weken staat, hoor je een oorverdovend kikkerconcert**”

– Paul Struijk

kikkerconcert.”

De mannen zetten koers naar een heuvel aan de rand van het gebied met goed uitzicht op de Heiligenbergerbeek. Voor bezoekers van het park een plek die nu nog niet toegankelijk is. „De landschapsarchitect van de gemeente had een goed idee: maak een verhard paadje deze heuvel op en zet een bankje neer met rondom een afrastering. Zittend in het zonnetje heb je een fantastisch uitzicht. Mensen zien dan ook de schoonheid van het gebied die ze niet mogen verstoren”, legt Struijk uit.

Samenwerking

Het zijn stukken van het natuurgebied waar de vrijwilligers van Struijk eigenlijk weinig mee van doen hebben.

▲ Vrijwilligers helpen bij het inzaaien van de dierenweide.

FOTO SASKIA BERDENIS VAN BERLEKOM

De westelijke oever van het beekdal beheert de gemeente. De andere kant is voor Elisabeth Groen. Toch hielpen de vrijwilligers van de stichting lange tijd aan de gemeentelijke kant. „We moesten de tijd overbruggen en op een of andere manier binding houden met het gebied. Dus hielpen we bijvoorbeeld met het weghalen van jonge berkscheuten en het trekken van distels. Nu zoeken we samen met de gemeente en de beheerder een samenwerking voor dit gebied.”

Struijk doelt op een gedeelte van het dal dat afgeplagd is. „Op de schrale grond krijgen bijzondere bloemen een kans. Doordat er minder voedingsstoffen in de bodem zitten, krijg je andere soorten, zoals de teunisbloem”, legt ecoloog Kuijsten uit. „Maar ook korstmossen”, zegt Struijk. „Je moet er oog voor hebben”, geeft hij toe.

Boven het veld wemelt het van de zandbijtjes. Kleine einzelgängers die eitjes leggen in holletjes in de grond. „Ook die houden van open plekken in de natuur”, aldus Kuijsten.

Inzaaien

Op de twee hectare van het terrein waar de stichting van Struijk zich sinds vorig jaar mag uitleven, is al veel gebeurd. Vorige week zaterdag werden de nieuwe dierenweide voor stadsboerderij De Vosheuvel en andere stukken land ingezaaid. De eerste boom werd in december vorig jaar geplant. En in maart volgden er nog eens 130 exemplaren. „Worden die nu bewaterd?” vraagt Kuijsten enigszins bezorgd. Struijk reageert bevestigend.

„Maar het blijft spannend, wat slaat aan en wat niet?”

Zeker als het zo'n droge zomer wordt als vorig jaar, gaat het bewateren nog een hele klus worden. „Maar dat wordt geen vrijwilligerswerk, dan komt er een aannemer met een tank. We kunnen hier niet met gietertjes gaan slepen, dat is onbegonnen werk.”

Wadi

De pas aangelegde speelplaats met uitkijktoren staat deels weer droog. „Tja, het is een natuurspeelplaats, dus je moet het nemen zoals het is”, zegt Struijk. Daar vlak bij in de buurt komt een wadi. „Je ziet het nu niet, maar vanaf de kant van De Vosheuvel tot aan daar is het hoogteverschil bijna 2 meter”, zegt Struijk.

Vanaf de speelheuvel is goed te zien dat sommige plekken achter in het terrein, aan de kant van de Heiligenbergerweg, hoger liggen. „Daar zijn grafresten gevonden uit het neolithicum. Dat betekende dat er niks geplant mocht worden, tenzij we de boel ophoogden. Dat op den duur de wortels er weer doorheen groeien, deert kennelijk niet”, zegt Struijk.

Vorige week stond slootjesdag op het programma. Het sluit aan bij een van de doelstellingen van Elisabeth Groen: educatie. Tijdens die dag betreden de kinderen een rustgebied in het gedeelte dat eigenlijk door de gemeente onderhouden wordt. Het is de manier waarop Struijk de toekomst van dit deel van het Heiligenbergerbeekdal het liefst ziet. Rondleidingen en educatie in het rustgebied en ver-

▲ Stadsecoloog Willem Kuijsten (links) en Paul Struijk van Elisabeth Groen zijn enthousiast over de vorderingen in het Heiligenbergerbeekdal. FOTO SASKIA BERDENIS VAN BERLEKOM